

Lá me bay

Thời điểm: Thập niên 1960

Đặc trưng cây trồng: che mát ở Mỹ Tho

Thiết kế đô thị: Nhà cầm quyền thuộc địa đã thiết kế hợp lý mô hình Thành phố Mỹ Tho về mọi mặt: Địa hình: trên bến dưới sông, hệ thống đường lộ thoáng đàng, phân bố hợp lý khu hành chánh, quân sự, xã hội, giáo dục, thương mại, gia cư... Kể cả việc trồng cây che mát.

Cây xanh: Trước hết phải kể hai hàng me ở đường Hùng Vương, Lê Lợi đã một thời gây cảm hứng cho nhà văn nhà thơ, Một số đường trong thành phố cũng được trồng cây sao như đường. Xoài cũng được trồng ở lộ Hàng Xoài hay Trương Vĩnh Ký ở giữa Nhà khách Tỉnh và sân quần vợt nay không còn sử dụng.

Tình theo lá me bay

*Mỹ Tho có lá me bay
Gió đưa giông ruổi cây vào tóc ai
Ngẩn ngơ tôi ngắm tóc mây
Để lòng vương vấn để đời vương
Tôi về mua nón lá buồng
Tặng nàng che gió đỡ vương lá vàng
Để cho suối tóc mịn màng
Không vương lá úa không ràng lá xanh
Lá bay gieo rắc cuộc tình
Nón buồng quay thắm kết thành dây tơ*

*Sao trời khi tỏ khi mờ
Lá me trở gió vật vờ bốn phương
Dẫu rằng trăm nhớ ngàn thương
Lá còn đâu nữa để vương tóc nàng
Rồi khi mái tóc thời trang
Nón buồng cổ độ mười phương bỏ hoài
Tội cho tôi vẫn miệt mài
Áp yêu nón lá, thương hoài lá me.*

Mặc Nhân Tân Văn Công

Tin Buồn

Chúng tôi vô cùng thương tiếc báo tin cùng quý Thầy Cô và các Anh Chị CHS Nguyễn Đình Chiểu và Lê Ngọc Hân:

1/ Thân Mẫu Chị Đỗ Phương Quế là Bà Quả Phụ Đỗ Văn Nhi, nữ danh Lý Thị Nữ, Pháp danh Diệu Hương từ trần tại Orange County, California ngày 5 tháng 6, 2006.

2/ Ông Đoàn Văn Hường là Nhạc Phụ của GS Dương Công Thái đã từ trần ngày 17 tháng 7 năm 2006 tại Bắc California, hưởng thọ 85 tuổi.

3/ Thân mẫu Chị Đặng Thị Thuận là Bà Quả Phụ Trần Thiện Thành, nữ danh Đặng Thị Nở, pháp danh Giác Quang, từ trần ngày 23 tháng 6 năm 2006, tại San Jose, California, hưởng thọ 83 tuổi.

4/ Thân mẫu CHS Trần Bạch Thu là Bà Quả Phụ Trần Văn Nền, nữ danh Trần Thị Tốt đã qua đời ngày 8 tháng 4 năm 2006 tại Mỹ Tho, hưởng thọ 75 tuổi.

5/ Các Anh Trương Thanh Triêm và Trương Thanh Sang là Bào Huynh và Bào Đệ của CHS Trương Văn Thuý vừa từ trần tại Mỹ Tho, Việt Nam.

Chúng tôi xin thành kính chia buồn cùng gia đình người quá cố và nguyện cầu linh hồn Cụ Bà Lý Thị Nữ, Cụ Bà Đặng Thị Nở, Bà Trần Thị Tốt, Cụ Ông Đoàn Văn Hường, các Anh Trương Thanh Triêm và Trương Thanh Sang được yên nghỉ nơi cõi vĩnh hằng.

Để giới thiệu các Quốc Gia có Người Việt nói chung và CHS NDC & LNH nói riêng, hiện đang định cư sinh sống, chúng tôi xin giới thiệu phần 2 trong bài viết: “ Phần Lan: Đất Nước và Con Người” của Anh Trần Châu, là bút hiệu của một CHS Nguyễn Đình Chiêu từ 1954-1961.

“ Phần Lan”

1. Giáo dục:

Chương trình giáo dục ở PL hơi giống Đức và Pháp. Trẻ em học Mẫu giáo từ 5 hay 6 tuổi. Đến 7 t, vào lớp 1, và kéo dài đến lớp 6 ở bậc Tiểu học, học thêm 3 năm đến lớp 9 ở bậc Phổ thông cơ sở. Tất cả mọi công dân PL đều bắt buộc phải học hết lớp 9, và miễn phí hoàn toàn. Các HS được ăn trưa, uống sữa tươi, bao nhiêu cũng được, cấp phát giấy, bút, sách học miễn phí. Làm răng, niềng răng, cấp phát kính cận, chăm sóc sức khoẻ đều miễn phí. Mỗi trường đều có 1 BS thường trực, và 1 y tá theo dõi sức khoẻ học sinh. Ở lớp 3, được dạy bơi lội ở hồ bơi, dạy thêm tiếng Thụy Điển (bắt buộc, vì PL là nước nói 2 thứ tiếng), và 1 Sinh ngữ như: tiếng Anh, Đức, Pháp, Nga. Từ lớp 3, học sinh đã được dạy cơ bản về máy computer, vẽ, làm đồ chơi bằng gỗ. Các bé gái được dạy làm bánh mì, bánh ngọt. Các em đã được dạy phải lễ phép, đối đãi tốt với mọi người, luôn tuân giữ pháp luật, không xả rác bừa bãi, đi đường đúng luật, vệ sinh môi trường..v.v..

Ở lớp 6 (13 tuổi), học sinh được dạy thêm 1 Sinh ngữ, về cơ thể con người, sinh lý con người, học khiêu vũ, trượt băng. Như các xứ Âu Mỹ, học sinh PL đã biết cặp bồ, đi chơi với bạn trai, gái từ lúc 13 t. Các em học sinh người VN, nếu gia đình không nề nếp, cũng giống như người bản xứ, có nhiều bạn gái PL, và biết lên giường với các cô PL, từ lúc 13 hay 14t ! Các cô dâu PL, có cô rất hiền, ngoan, nhưng ở với chồng VN 1 thời gian, dù đã có 2 hay 3 con, thấy không thích nữa, tự nhiên bỏ nhà ra đi, hoặc xin li dị, nếu có hôn thú. Ở PL, vợ chồng ở với nhau 2, 3 năm, không lập hôn thú, là chuyện thường! Nhiều khi có 2, 3 con rồi mới làm đám cưới. Dân Bắc Âu đẹp, nhưng có tỉ lệ li dị cao nhất thế giới ! Gia đình PL, có 1 số rất đàn hoàn, lo nuôi dạy con cái, làm việc, nhưng đa số ở với nhau không hôn thú, và cảnh ở với nhau, mà "ông ăn chả, bà ăn nem", là chuyện thường! Gia đình đàn hoàn, có 1 hay 2 con, nuôi dạy học hành tử tế.

Học hết lớp 9, các em có thể lên học tiếp 3 năm ở Trung học, hay ghi danh vào học nghề chuyên môn ở trường trung cấp dạy nghề (học trình 3 năm), ra làm công nhân trung cấp. Tất cả học sinh học trường nghề trung cấp, đều nhận được học bổng khoảng 350 euro/tháng, và đều được ở trong cư xá của trường. Sau khi thi Tốt nghiệp Trung học (lớp 12), các em có thể thi vào trường cao đẳng (học trình 4 năm) để ra kỹ sư, hay học trình 3 năm để ra kỹ thuật viên. Nếu tốt nghiệp trung cấp, (chưa có bằng tốt nghiệp lớp 12), cũng có thể tiếp tục học đúng ngành nghề mình, bằng cách thi vào trường cao đẳng, để học ra kỹ thuật viên hay kỹ sư. Khi thi tốt nghiệp trung học, hay thi tuyển vào cao đẳng, đại học, được tổ chức rất chặt chẽ, công bằng. Suốt hơn 15 năm ở PL, tôi chưa hề nghe khiếu nại, bê bối ở các kỳ thi toàn quốc như vậy cả. Mỗi tỉnh lớn của PL, có 2 hay 3 trường Đại học (gồm đủ ngành nghề), và rất nhiều trường Cao đẳng, trường dạy nghề trung cấp, đều do Chánh phủ trông nom, quản lí. Ở PL ít có trường đại học tư thực.

Học trình ở các trường Đại học thường là 6 năm, tốt nghiệp ra bằng tương đương M.Sc. với các nước Anh, Mỹ, hay với TS Đệ tam cấp của Pháp. Thường tốt nghiệp M.Sc. ra mới có nhiều hy vọng có chỗ làm vừa ý, còn tốt nghiệp KS, họ coi như hơn công nhân Trung cấp, hơn Kỹ thuật viên 1 chút thôi! Nếu tốt nghiệp ở các trường ĐH về Kỹ thuật (như Helsinki University of Technology), sau 6 năm học, tốt nghiệp ra nhận bằng có tên là Diplomi-Engineer (Cao học Kỹ sư (?)), tương đương M.Sc.

Sau khi tốt nghiệp M.Sc., muốn học cao hơn, học tiếp 1 hay 2 năm, lấy 1 bằng gọi là Lisensiaatti, sau đó, học thêm 2 năm nữa lấy bằng Doctor hay Ph.D. Nếu học sinh nào giỏi, xuất sắc, có thể xin GS chủ nhiệm, học thẳng lên Ph.D trong 3 năm, không cần qua Lisensiaatti. Vì học lâu và khó như vậy, nên các Cty, hãng, rất thích bằng cấp trong nước đào tạo. Ở PL, muốn hành nghề gì, buôn bán, quét dọn, uốn tóc..v.v.., đều phải có bằng cấp tốt nghiệp ở 1 trường dạy nghề của PL, mới được quyền mở cơ sở. (nước PL không công nhận bằng cấp tốt nghiệp ở VN).

Nước PL có rất nhiều người giỏi, học cao, nên các người tị nạn ít thích học cao hơn M.Sc., vì muốn có việc làm sớm, vì sợ học cao, không tranh lại với các người bản xứ. Nhiều ĐH của PL có tiếng khá trong Châu Âu, khá nhất ở PL là ĐH/Helsinki, ĐH

Helsinki of Technology và ĐH Thương mại Helsinki. Nhưng so với các ĐH danh tiếng của Anh, Mỹ, Pháp ,Đức. trình độ. ĐH của PL còn thấp hơn nhiều.

Đại Học Helsinki

Theo báo chuyên ngành về KH Kỹ thuật của tôi, họ đánh giá, năm 2004, ĐH Harvard của Mỹ đứng thứ 1, kế đó là ĐH Cambridge (Anh), MIT (Mỹ) đứng thứ 3, còn ĐH Helsinki của PL đứng hạng thứ 87 !!Tuy vậy, thỉnh thoảng PL có vài người giỏi, nổi tiếng thế giới như ĐH Helsinki cũng có 1 GS được giải Nobel, có 1 sinh viên học ở ĐH Helsinki (chưa ra trường) sáng chế ra chương trình điện toán Linux (tên của anh là Linus Torvald, anh hiện ở Mỹ), và công ty Nokia đứng đầu thế giới về điện thoại cell-phone, trên cả công ty khổng lồ Motorola của Mỹ.

Ở PL, học ở trường Cao đẳng hay Đại học, tất cả sinh viên đều có học bổng (độ 500 euro/tháng), ở cư xá giá rẻ, ăn cơm trưa ở trường giá rẻ, điện nước miễn phí..., giống như ngày xưa SV/VN mình ở cư xá Komaba (Nhật) vậy! Sinh viên trong lúc học, đi làm kiếm tiền thêm, thu nhập 500 euro/tháng, miễn thuế. Muốn xài tiền nhiều hơn, được vay Ngân hàng độ 10000 euro/năm, lãi suất rất thấp, khi ra trường,làm việc, trả nợ trong vòng 10 năm.

Thư viện : Hệ thống thư viện ở PL rất tốt. Ở các trường đại học đều có thư viện chính với đầy đủ sách, báo chí, tạp san chuyên môn luôn cập nhật hoá,để GS và SV có thể đọc và tra cứu. Sách báo được phân chia theo chuyên ngành, có hệ thống, thủ tục mượn dễ dàng, quản lí tốt, chờ ngồi thoải mái. Các máy computer được lắp đặt rất nhiều,đã giúp việc thông tin, tra cứu tài liệu nhanh chóng, có nơi mở cửa đến 10g đêm. Máy photocopy đặt rất nhiều, giấy in miễn phí (vì PL là xứ sản xuất giấy).

Ở các tỉnh, ngoài thư viện chính của thành phố, còn các thư viện ở các vùng xa, đông dân. Có những xe thư viện lưu động, chở sách báo đến tận vùng quê xa xôi, hẻo lánh, để phục vụ người dân. Phục vụ các sắc dân thiểu số cũng được chú ý. Như tỉnh tôi đang ở, nhỏ, đất rộng, nhưng dân số chỉ hơn 40 ngàn, trong đó có độ 300 người VN, ở 2 khu riêng. Ngoài thư viện chính của thành phố, to, lộng lẫy, có rất nhiều sách, báo tiếng VN, còn có 2 thư viện nhỏ ở 2 nơi, có rất nhiều sách, báo(Làng Văn, Phụ Nữ Diễn Đàn,Văn Nghệ Tiền Phong.... không có báo trong nước), CD, DVD tân nhạc, cải lương.. Sách cho các em thiếu nhi cũng nhiều, để dạy tiếng VN, để đọc giải trí.Tiểu thuyết xã hội, vụ án, tình cảm (sách của Quỳnh Dao,..),có nhiều. Lúc trước mua sách ở Mỹ, sau này sách xuất bản trong nước rẻ hơn,nên mua nhiều. Đặc biệt,người đặt mua sách là 1 bà PL, tự học tiếng VN từ năm 1991, nói và viết rất rành Việt ngữ.

2.Hành chánh và Pháp luật:

Cơ quan hành chánh làm việc từ 9 g đến 16g30. Tánh người PL ít cười, làm việc thoải mái, và giải quyết liền mọi việc. Những việc không thể giải quyết liền, được hẹn 1 hay 2 hôm, giải quyết xong thông báo bằng thư đến tận nhà.

Mọi người đều bình đẳng trước pháp luật ở PL.Toà án xét xử công khai cho dân vào xem và đều có luật sư biện hộ. Bị cáo chưa bị kết án, không phải là tội nhân, vẫn mặc đồ bình thường(không mặc đồ tù), TV và báo chí không được chụp hình ngay mặt. Khi nói về tai hại của hút thuốc, TV không bao giờ chụp ngay mặt người hút thuốc, mà chỉ chụp bàn tay cầm điếu thuốc mà thôi. Quyền con người, và tự do cá nhân được tôn trọng.

Một ông Dân biểu có quan hệ tình cảm với 1 nữ sinh vị thành niên, bị báo chí khai ra, bèn từ chức và xấu hổ, đi câu, trảm mình dưới hồ chết luôn. Bà Thủ tướng đầu tiên của PL, năm 2004, lúc bà còn là lãnh tụ đảng đối lập, nhờ bạn cho coi lén biên bản buổi họp của Thủ tướng (vừa mất chức) và Tổng Thống Bush, bị báo chí khai ra, phải từ chức!

Nhà tù ở PL rất tiện nghi, sạch sẽ. Cảnh sát bắt tội phạm, cướp, không bao giờ đánh người . Mỗi phòng tù nhân đều có TV màu nhỏ, bàn viết để viết thư, WC. Tù nhân được giải trí, tập thể dục, dạy nghề.Ở tù tốt, được giảm án xuống.

3. Thắng cảnh du lịch:

Phần Lan cũng có nhiều thắng cảnh, di tích lịch sử để du khách xem, tuy không nổi tiếng lắm! Các con tàu du lịch khổng lồ Viking-line, Silja-line rất sang trọng, đẹp, tối tân, du khách nào đến, cũng muốn đi 1 lần cho biết. Các vườn chơi dành cho trẻ em, người lớn giải trí cũng khá vui, đẹp. Vì là xứ lạnh, đông tuyết, băng 5 tháng, nên các trò chơi như trượt băng, trượt tuyết, cón câu trên băng..v.v., PL rất khá. Đội đá banh của PL rất dở! Mùa Đông, rất nhiều dân ở Châu Âu đến xem quê hương của ông già Noel Santa-Claus ở miền Bắc, hay đến hưởng không khí lạnh và rất trong sạch của PL. Xứ này, Chính phủ kiểm soát việc ô nhiễm môi trường rất ngặt, và kiểm phẩm thức ăn, hàng hoá nhập vào rất gắt gao. Dân PL thích ăn các cây trái trồng tự nhiên, không bón phân hoá học, hay xịt thuốc trừ sâu.

Cũng như các xứ Tây Âu, cuộc sống nhàn hạ, thức ăn thừa thãi, nên đa số người PL đều mập quá tiêu chuẩn. Các cô gái, từ lúc còn là trẻ em, đến độ 25t (trước khi sanh con), thân hình thon thả, đẹp khêu gợi, nhưng khi chịu lấy chồng, sanh con, ít chịu tập thể dục, hay chăm lo sắc đẹp, đều trở nên mập..như..voi!

Mùa hè ở PL rất đẹp, khắp nơi đầy hoa, hoa trồng ở công viên, ở nhà, hoa dại nở khắp đồng bằng, rừng núi. Mùa He, đi câu cá ở hồ, câu môi tròng thì không cần giấy phép, câu môi giả câu cá lớn), thì phải có giấy phép, độ 20 euro/mùa. Đi chèo thuyền, cắm trại ở các đảo ven biển, đi tắm biển, đi du lịch nước ngoài. mùa Thu, lá trở màu vàng, đỏ rất đẹp, nhưng mưa nhiều, buồn! Mùa Thu, vào rừng hái trái rừng, hái nấm ăn. Có nhiều loại trái rừng và nấm dinh dưỡng cao, đem bán ở chợ được tiền. Nhiều gia đình VN, có con đông, trẻ, rủ nhau vào rừng hái trái rừng (black-berry, Lakka.), một mùa độ 2 tháng, bán được 10 hay 20 ngàn euro, mà không bị thuế. Có gia đình VN ở gần các Nông trại trồng đậu Hoà lan, dâu strawberry., mỗi mùa, hái được độ 5 đến 10 ngàn euro, lãnh tiền tươi, trốn thuế! Mấy năm gần đây, người Thái lan, người LX cũ, còn trẻ xin qua PL du lịch, lên miền Bắc hái trái Lakka (một loại trái màu vàng, to bằng ngón tay cái, bán giá 11 euro/kg), hái luôn 3 tháng, dư tiền mua vé máy bay khứ hồi, lại có tiền đem về nước xài!

Nói chung, sống ở PL, có tự do, dân chủ, đủ ăn, nhưng không thể làm gì thêm để làm giàu (hợp pháp)

được, đời sống hơi buồn, thích hợp cho người già, cho người có việc làm, an phận, với 1 cuộc sống đầy đủ, ấm no, trung bình, thoải mái tâm hồn, không bon chen, và hạnh phúc.

TRẦN CHÂU.

***Trần Châu tên thật là Trần Văn Nam, sinh năm 1941 tại Sadec (VN), học Trung học Nguyễn đình Chiểu, Mỹ Tho (1954-61). Tốt nghiệp Cử nhân Lý Hoá ở ĐH/Khoa học Saigon (1966), giảng viên ĐH/KH Cần thơ từ năm 1967, Phụ tá Học vụ. ĐH/KH Cần Thơ từ năm 1970.*

Tốt nghiệp M.Sc. về Hoá học Nông nghiệp ở ĐH/Đông kinh giáo dục (Tokyo Kyoiku Daigaku) năm 1975.

Về nước tiếp tục dạy học ở ĐH/Cần thơ từ 6.4.1975, Khoa Nông nghiệp, giữ thêm các chức vụ như: Trợ lý Giáo vụ (1976), Phó phòng Giáo vụ và Đào tạo (1977), Phó phòng Quản lý Nghiên cứu Khoa học & Lao động sản xuất (1979) của trường ĐH/Cantho.

Ở Tokyo, đại diện SV/VN cư xá Komaba niên học 1974-1975, phụ trách bài vở tập san Học Thuật (1974-75), viết bài ở báo của Bùi Bảo Sơn phụ trách ở Tokyo (1974-75) bút hiệu TRẦN CHÂU HOA NAM.

Năm 1990, rời VN sang định cư ở Phần Lan theo diện Đoàn tụ gia đình với con trai.

CHS Trương Văn Thuý (Ngồi bìa bên phải), Tổng Thư Ký Ban Đại Diện Học Sinh NĐC vào cuối thập niên 1960, đang gặp gỡ các CHS và thân hữu tại Mỹ Tho vào tháng 7/2006.

Đặc San 2006

Để chuẩn bị cho Đặc San 2006 dự trù phát hành vào tháng 10/2006.

Chúng tôi trân trọng kính mời Quý Thầy Cô, các Anh Chị CHS Nguyễn Đình Chiểu và Lê Ngọc Hân cùng Thân Hữu đóng góp bài vở (Thơ, Văn, Truyện Ngắn, Tùy Bút, Hồi Ký, Bút Ký, các bài viết nghiên cứu về Văn Hóa, Văn Học Việt Nam), hình ảnh, tư liệu liên quan đến hai Trường NĐC & LNH, và Thành Phố Mỹ Tho.

Chúng tôi ước mong rằng, mỗi quyển Đặc San là một khu vườn yên tĩnh, nơi đó người đọc sẽ tìm về được những kỷ niệm êm đềm dù đó là đắng cay hay hạnh phúc. Người viết chính là Người Mở Cổng Vườn.

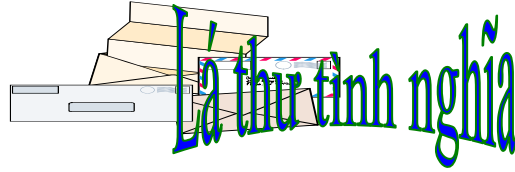
Thời hạn chót để nhận bài là ngày 31 tháng 8 năm 2006.

*Xin email về địa chỉ: vinhngo2000@gmail.com
Hoặc gửi về địa chỉ ghi trên Bản Tin.*

Quán Dì Bẫy trong khuôn viên Trường Nguyễn Đình Chiểu, những học sinh thập niên 1960 & 1970 đã có ít nhất một lần ghé vào để mua một khúc bánh mì bì, một ly đậu đỏ bánh lọt trong giờ ra chơi hay trước khi vào lớp học. Cảnh cũ còn đây, người xưa nay đã tán mác khắp bốn phương trời.

(Người chụp : Ngô Hồng Lĩnh)

1. Thầy Huỳnh Khánh Long, Mỹ Tho:

Thư Thầy viết:

“Thưa ông Hội trưởng,

Trong nhiều năm qua tôi có nhận được tiền Tết do quý Hội gửi tặng qua trung gian của ông Hoàng, cựu nhân viên của trường NĐC.

Vì không biết địa chỉ nên tôi không liên hệ được với Hội. Nay tôi nhờ Ông Phạm nguyên Chu chuyển giùm thư này đến quý Hội.

Tôi thành thật cảm ơn quý Hội đã quan tâm đến tôi. Tôi cũng rất cảm kích về lòng hào hiệp của đồng nghiệp và các CHS đã vất vả hoạt động cho Hội trong lúc còn phải lo sinh sống nơi đất khách.

Câu chúc ông Hội trưởng được khỏe mạnh và thành công mỹ mãn trong nhiệm kỳ.

Câu chúc cho Hội AH trường NĐC phát triển bền vững, đoàn kết được tất cả các đồng nghiệp trong tinh thần ái hữu.”

Thân mến,

Huỳnh Khánh Long.”

Anh Hội Trưởng chân thành cảm tạ Thầy đã ưu ái gửi đến riêng anh và Hội AH những lời chúc tốt đẹp. Kính chúc Thầy luôn nhiều sức khỏe. Chúng tôi xin ghi ra đ/c của Thầy ở Việt Nam để các cựu học sinh có thể liên lạc thăm Thầy: Huỳnh Khánh Long, 27 Giồng Dứa, Mỹ Tho, Tiền Giang, Việt Nam.

2. Thầy Phan Chừng Thanh, Atlanta, GA:

Ban Biên Tập BT và ĐS luôn cảm kích và thán phục sự sáng tác hăng say của Thầy với những bài thơ liên tiếp Thầy gửi về cho Hội. Riêng bài thơ “Lê Ngọc Hân, người xưa người nay” rất hay, Ban Biên Tập xin được dành lại cho ĐặcSan số Đặc biệt nhân kỷ niệm 50 năm ngày thành lập trường NTH Lê Ngọc Hân Mỹ Tho sẽ phát hành vào tháng 8/2007 tại Úc Châu, Hoa Kỳ, Canada và Pháp. Kính chúc Thầy Cô luôn đầy đủ sức khỏe và riêng Thầy nguồn hứng mãi dồi dào.

3. Anh Lê Rắc & chị Kim Anh, Winnetka, LA:

LA:

Những bài viết của anh về kỷ niệm tuổi học trò, về tuổi xuân hoa mộng (chắc chắn là của thời “em tan trường về, anh theo Ngộ về”...) xin anh gửi đến cho Ban Biên Tập để chọn đăng trong Bản tin hoặc Đặc San chứ đừng để riêng cho chị đọc mà thôi. Anh bảo

chị phê bình “dở ẹt” rồi anh không gửi, có thể nào “con gái nói không là có, nói có là không” trong trường hợp này chăng? Mong bài của anh lắm. Thân chúc anh chị và gia quyến vạn an, cũng cảm ơn rất nhiều về sự đóng góp của anh chị vào quỹ SH của Hội. Anh còn viết thêm “có v/đ gì cần đến anh chị em hỗ trợ chúng tôi xin sẵn sàng trong khả năng của mình.” Thêm một cánh tay vươn lên. Thêm một ngọn đuốc thắp sáng. Chắc chắn tình thân của đại g/đ NDC-LNH chúng ta sẽ tồn tại lâu dài.

Quỹ Sinh Hoạt

Các Nơi Khác

1.	Cô Đỗ Thanh Vân	Germany	50
2.	Thầy Phạm Nguyên Chu	TX	30
3.	Phan Minh Hằng	GA	100
4.	Trần Thanh Giang	NV	50
5.	Tiêu Ngọc Ninh	OK	30
6.	Lê Văn Trí	MO	30
7.	Đình Đình Vương	GA	50
8.	Nguyễn Văn Cúa	GA	20
9.	Trần T. Đỗ Lý	TX	30
10.	Nguyễn Bạch Phấn	NV	50
11.	Nguyễn Thái Thọ	GA	30
12.	Đình Thị Hồng	GA	30
13.	Đặng Văn Lực	FL	50
14.	Nguyễn Thị Hạnh	HI	50
15.	Nguyễn Ngọc Tú	HI	110
16.	Nguyễn Tân Phát + Dương T. Hằng	Canada	70C
	(~\$61.08USD)		

\$771.08

Từ California

1.	Nguyễn V. Tấn + Lê T. Tiếp	Fresno	20
2.	Lê Văn Rắc & Kim Anh	Winnetka	50
3.	Lý Kim Văn	San Diego	20
4.	Nguyễn V. Lộc & Ngọc Rét	Westminster	100
5.	Trác Bách Diệp & Nguyễn T. Hải	San Diego	50
6.	Trần Phi Phượng	Westminster	100
7.	Phạm Tấn Sĩ + Hữu Hạnh	West Covina	20
8.	La Thanh Danh + Bửu Liêng	El Monte	20

\$320

Tổng cộng: \$1091.08

Báo cáo của thủ quỹ

Tồn quỹ tháng 5/06 \$6592
Thu (niên liễm + ủng hộ) \$1091.08

Chi:

a)	BT 40 (in ấn + bưu phí)	\$257.11
b)	Phúng điếu đám tang (thân mẫu chị P. Quế, nhạc phụ GS D.C. Thái, thân mẫu chị Thuận)	\$350
c)	Học bổng 2 trường (Mỹ Tho, Việt Nam)	\$1000
	Tổng Chi	\$1607

Tồn quỹ tháng 08/06 \$6,075.97

Nhân kỷ niệm 50 năm ngày thành lập trường Nữ Trung Học Lê Ngọc Hân Mỹ Tho, (25 tháng 8 năm 1957), Hội AH Cựu Học Sinh Nguyễn Đình Chiểu và Lê Ngọc Hân tại các Quốc Gia Hoa Kỳ, Úc Châu, Canada và Pháp sẽ phối hợp thực hiện một Đặc San chung với chủ đề : “**Lê Ngọc Hân, từ Công Chúa đến trường Nữ Trung Học Mỹ Tho**”. Đặc San này dự trù ra mắt vào tháng 8 năm 2007.

Đây là lần đầu tiên 4 Hội hợp tác với nhau trong cùng một đề án và lần này sẽ do Hội Úc Châu chủ trì. Lý do là Chị Hội Trường Hội Úc Châu là một CHS Lê Ngọc Hân và tại Úc Châu có Cô Nguyễn Diệu Thông, Cựu Hiệu Trưởng Lê Ngọc Hân đang định cư.

Trân trọng kính mời Quý Thầy Cô và các Anh Chị đóng góp bài vở cho Đặc San kỷ niệm 50 năm thành lập trường Nữ Trung Học Lê Ngọc Hân.

Bài vở xin gửi về địa chỉ ghi trên Bản Tin hoặc email cho: Trudykk@aol.com

vinhngo2000@gmail.com

Hạn chót để nhận bài là ngày 31 tháng 12 năm 2006.

Chúng tôi sẽ chuyển tất cả bài nhận được qua Hội Úc Châu để sắp xếp lại, tổng hợp và trình bày, sau đó mỗi Hội sẽ nhận lại và tự lo phân in ấn.

Riêng Hội AH /CHS/NĐC & LNHN tại Hoa Kỳ dự trù sẽ ra mắt Đặc San này vào tháng 8/2007 trong ngày HỌP MẶT HÀNG NĂM và bầu lại Tân Ban Chấp Hành của nhiệm kỳ 2007-2009.

*Nhân mùa Vu Lan báo hiếu, chúng tôi xin được đăng lại bài **ME TÔI** của một tác giả khuyết danh trích trong nguồn internet. Chúng ta cùng đọc để ngậm ngùi và suy ngẫm. Những ai còn cha mẹ xin hãy đối đãi với các người sao cho những bông hồng cài trên áo được mãi mãi rực rỡ thắm tươi.*

ME TÔI

Suốt thời thơ ấu và cả khi lớn lên, lúc nào tôi cũng ghét mẹ tôi. Lý do chính có lẽ vì bà chỉ có một con mắt. Bà là đầu đề để bạn bè trong lớp chế giễu, châm chọc tôi.

Mẹ tôi làm nghề nấu ăn để nuôi tôi ăn học. Một lần bà đến trường để kiếm tôi làm tôi phát ngượng. Sao bà lại có thể làm như thế với tôi? Tôi lơ bà đi, ném

cho bà một cái nhìn đầy căm ghét rồi chạy biến. Ngày hôm sau, một trong những đứa bạn học trong lớp la lên:

- Ê, tao thấy rồi. Mẹ mày chỉ có một mắt!

Tôi xấu hổ chỉ muốn chôn mình xuống đất. Tôi chỉ muốn bà biến mất khỏi cuộc đời tôi. Ngày hôm đó đi học về tôi nói thẳng với bà:

- Mẹ chỉ muốn biến con thành trò cười!

Mẹ tôi không nói gì. Lúc ấy lòng tôi tràn đầy giận dữ. Tôi chẳng để ý gì đến cảm xúc của mẹ. Tôi chỉ muốn thoát ra khỏi nhà, không còn liên hệ gì với mẹ tôi. Vì thế tôi cố gắng học hành thật chăm chỉ, và sau cùng, tôi có được một học bổng để đi học ở Singapore.

Sau đó, tôi lập gia đình, mua nhà và có mấy đứa con. Vợ tôi là con nhà gia thế, tôi giấu nàng về bà mẹ của mình, chỉ nói mình mồ côi từ nhỏ. Tôi hài lòng với cuộc sống, với vợ con và những tiện nghi vật chất tôi có được ở Singapore. Tôi mua cho mẹ một căn nhà nhỏ, thỉnh thoảng lên vợ gọi một ít tiền về biếu bà, tự nhủ thế là đầy đủ bổn phận. Tôi buộc mẹ không được liên hệ gì với tôi.

Một ngày kia, mẹ bắt chợt đến thăm. Nhiều năm rồi bà không gặp tôi, thậm chí bà cũng chưa bao giờ nhìn thấy các cháu. Khi thấy một bà già trông có vẻ lam lũ đứng trước cửa, mấy đứa con tôi có đứa cười nhạo, có đứa hoảng sợ. Tôi vừa giận vừa lo vợ tôi biết chuyện, hét lên:

- Sao bà dám đến đây làm con tôi sợ thế? Đi khỏi đây ngay!

Mẹ tôi chỉ nhỏ nhẹ trả lời

- Ô, xin lỗi, tôi nhầm địa chỉ!

Và lặng lẽ quay đi. Tôi không thèm liên lạc với bà trong suốt một thời gian dài. Hồi nhỏ, mẹ đã làm con bị chúng bạn trêu chọc nhục nhã, bây giờ mẹ còn định phá hỏng cuộc sống đang có của con hay sao?

Một hôm, nhận được một lá thư mời họp mặt của trường cũ gửi đến tận nhà, tôi nói dối vợ là phải đi công tác. Sau buổi họp mặt, tôi ghé qua căn nhà của mẹ, vì tò mò hơn là muốn thăm mẹ. Mấy người hàng xóm nói rằng mẹ tôi đã mất vài ngày trước đó và do không có thân nhân, sở an sinh xã hội đã lo mai táng chu đáo.

Tôi không nhỏ được lấy một giọt nước mắt. Họ trao lại cho tôi một lá thư mẹ để lại cho tôi:

"Con yêu quý,

Lúc nào mẹ cũng nghĩ đến con. Mẹ xin lỗi về việc đã dám qua Singapore bắt nạt và làm cho các cháu phải sợ hãi. Mẹ rất vui khi nghe nói con sắp về trường tham dự buổi họp mặt, nhưng mẹ sợ mẹ không bước nổi ra khỏi giường để đến đó nhìn con. Mẹ ân hận vì đã làm con xấu hổ với bạn bè trong suốt thời gian con đi học ở đây.

Con biết không, hồi con còn nhỏ xíu, con bị tai nạn và hỏng mất một bên mắt. Mẹ không thể ngồi yên nhìn con lớn lên mà chỉ có một mắt, nên mẹ đã cho con con mắt của mẹ. Mẹ đã bán tất cả những gì mẹ có để bác sĩ có thể thay mắt cho con, nhưng chưa bao giờ mẹ hối hận về việc đó. Mẹ rất hãnh diện vì con đã nên người, và mẹ kiêu hãnh vì những gì mẹ đã làm được cho con. Con đã nhìn thấy cả một thế giới mới, bằng con mắt của mẹ, thay cho mẹ.

Mẹ yêu con lắm,

Mẹ..."

Trên 30 năm, nay mới gặp lại

Vào tháng 6/2006, nhân dịp từ Hawaii đến viếng thăm vùng Little Saigon, Nam California, các CHS LNH Nguyễn Thị Hạnh (niên khóa 1960-1967) và Nguyễn Thu Tâm (niên khóa 1962-1969) đã gặp lại các Bạn Bè cùng Cấp như Xuân Hương, Trung, Thái..

Hàng ngồi, từ trái: Nguyễn Xuân Hương, Nguyễn Thị Trung, Nguyễn Thị Hạnh, thân mẫu Chị Hạnh và Thu Tâm, Nguyễn Thu Tâm, Ngô Hữu Thái..

Hàng đứng, từ trái: Lyndi, Hoa, Ngô Ngọc Vĩnh, Dung & Khoa, Trương Đức và Trần Long.